

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΘΜ ΣΤΗΝ ΛΙΒΥΗ – ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΙΣΛΑΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Την 23η Οκτωβρίου ε.ε. η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β', συνοδευόμενος από τον Σεβ.Μητροπολίτη Τριπόλεως κ.Θεοφύλακτο, τον Θεοφιλ.Επίσκοπο Μαρεώτιδος κ.Γαβριήλ, τον Πανοσιολ.Αρχιμ.κ.Σάββα Χειμωνέττο, τον Εξοχ.κ.Αλέξιο Παύλο Στεφάνου, Πρόσβη της Ελλάδος στην Λιβύη και τον Εντιμ.κ.Έλληνα Πρόξενο στην Τρίπολη, επισκέφθηκε το Κέντρο Ισλαμικών Σπουδών, όπου έγινε εγκάρδια δεκτός από τον Ελλογ.Πρύτανη Dr.Serif, το επιστημονικό προσωπικό και τους σπουδαστές. Μετά το πέρας ιδιαίτερας συναντήσεως με τις πρυτανικές αρχές του εξονομασθέντος Κέντρου και την ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων ο Μακαριώτατος, σε ειδική τελετή η οποία έλαβε χώρα στο κεντρικό αμφιθέατρο του ιδρύματος, με την παρουσία διακεκριμένων επιστημόνων, θρησκευτικών εκπροσώπων, υψηλόβαθμων κρατικών αξιωματούχων και άλλων επισήμων, ωμίλησε ως εξής:

«Με αισθήματα χαράς και τιμής ευρισκόμεθα σήμερα ανάμεσά σας, ευγενώς προσκεκλημένοι από το τηλαυγές τούτο Κέντρο Ισλαμικών Σπουδών. Η επίσκεψή μας αυτή δεν αποτελεί μία εθιμοτυπική θετική απάντηση σε μία ευγενή πρόσκληση, αλλά φανερώνει τις ουσιαστικά καλές και αγαθές σχέσεις, οι οποίες υφίστανται μεταξύ της Ορθοδόξου Εκκλησίας της αφρικανικής ηπείρου, του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής και του φιλόξενου λαού της Λιβύης.

Συνεπώς η συνάντηση αυτή είναι καρπός αλληλοσεβασμού, επιθυμίας βαθύτερης γνωριμίας και αλληλοκατανοήσεως, ειρηνικής συνυπάρξεως και ελπιδοφόρου προσδοκίας για το μέλλον. Με άλλα λόγια, πρόκειται για συνάντηση που διέπεται από υψηλά αισθήματα και αποσκοπεί στην δοξολογία του ονόματος του θεού και στην πνευματική ανύψωση του λαού του.

Αγαπητοί μου,

Η ζωή μας δεν είναι άλλο από διαρκή εναλλαγή συναισθημάτων, άλλοτε ευχάριστων και άλλοτε δυσάρεστων, ως απόρροια διαφόρων βιωμάτων μας.

Αν αναζητήσουμε τον τρόπο γενέσως των συναισθημάτων αυτών, θα πρέπει να ανατρέξουμε στην δημιουργία του ίδιου του ανθρώπου, στην προέλευσή του από τον Ένα Δημιουργό, τον φιλόδοξο θεό. Αυτό εξηγεί γιατί ο άνθρωπος, από την παιδική ακόμη ηλικία του ζητά να προσεγγίσει τον Δημιουργό του, να επικοινωνήσει μαζί του και ωριμάζοντας να κατανοήσει την έννοια της θεϊκής δόξας και του θεϊκού μεγαλείου, δηλαδή να οδηγηθεί στην συνειδητή πίστη.

Εάν η σκέψη ακολουθήσει αυτή την πνευματική διαδρομή, τότε αναπόφευκτα οδηγείται στον θαυμασμό και την έκσταση ενώπιον της απεραντοσύνης του μεγαλείου του θεού: ο θεός είναι Πνεύμα χωρίς χωροχρονικά όρια, αιώνιος, τέλειος, αναμάρτητος, πάνσοφος, πλήρης αγάπης, ευσπλαχνίας και δυνάμεως.

Αντιθέτως ο άνθρωπος ενώπιόν Του είναι ατελής, αμαρτωλός και αδύναμος. Ακριβώς σε αυτήν την αντίθεση εδράζεται το συναίσθημα της ταπεινότητας και της ευλάβειας. Γνωρίζοντας το ανθρώπινο πρόσωπο την ατέρμονη πνευματική διάσταση του θεού, προβάλλει τα δικά του πεπερασμένα όρια, συνειδητοποιεί τα λάθη του, κατακλύζεται από υψηλά συναισθήματα ευλαβούς τιμής και εσωτερικής συγκινήσεως και ζητά το θεϊκό έλεος και την θεϊκή επιείκεια, δηλαδή ελπίζει.

Διά της πίστεως η ελπίδα καθίσταται αδιάσειστη πεποίθηση που οδηγεί στην εσωτερική ηρεμία και γαλήνη έναντι του τέλους της επίγειας ζωής και της συναντήσεώς μας με την δικαία κρίση του θεού. Ας μην ξεχνούμε άλλωστε, ότι τόσο ο Χριστιανισμός όσο και ο Μουσουλμανισμός, ως κύριο χαρακτηριστικό της ελπίδος θέτουν την μεταθανάτια ζωή, την μακαριότητα που ο θεός ετοίμασε ως δώρο στους πιστούς που εκπληρώνουν το θέλημά Του.

Στην όλη αυτή διαδικασία της διαμορφώσεως του θρησκευτικού συναισθήματος θα ήταν λάθος, εάν παραλείψουμε την μοναδική και ανεπανάληπτη παράμετρο της αγάπης. Ο άνθρωπος στρέφεται προς τον θεό, όπως το παιδί προς τον πατέρα, το οποίο γνωρίζει ότι αυτός μεριμνά, προνοεί και φροντίζει γι' αυτό αγόγγυστα. Και όπως η παιδική ψυχή κατακλύζεται από ευδαιμονία και μακαριότητα στην ασφάλεια της πατρικής αγκάλης, έτσι και ο άνθρωπος βιώνει την ανέκφραστη έλξη, ευγνωμοσύνη και υϊκή αγάπη έναντι του Ενόσ και Μεγάλου Θεού.

Τότε το θρησκευτικό συναίσθημα, μέσα από την διαδικασία των συναισθημάτων που ήδη περιέγραψα, σκορπίζει φως στην επίγεια ζωή, δημιουργεί υψηλά ιδανικά, εξυψώνει την ανθρώπινη ύπαρξη, τελικά μεταμορφώνει τον κόσμο.

Προσφιλέστατοι,

Ίσως αναρωτάσθε που αποσκοπεί η εκδίπλωση της σκέψεώς μου περί του υψηλού θρησκευτικού συναισθήματος.

Σε έναν κόσμο όπου επικρατούν συγκρούσεις, ανισότητες, αδικίες, πάθη και άνομα συμφέροντα, σε έναν κόσμο ταραχώδη και αποπροσανατολισμένο από τις πανανθρώπινες αξίες της δικαιοσύνης, της ειρήνης και της αρετής, εσείς και εμείς, όλοι μας, φέροντας αυτό το πνευματικό "οπλοστάσιο" του μοναδικό θρησκευτικού συναισθήματος προς τον Πανάγαθο Θεό, έχουμε λόγο και υποχρέωση να διακηρύξουμε εντονότερα από κάθε άλλη εποχή την πίστη, την αγάπη και την ειρήνη, ως το νοητό φάρμακο στην πάσχουσα και αδημονούσα ανθρωπότητα.

Σε αυτούς τους καιρούς οι θρησκευτικοί ηγέτες δεν μπορούμε να μείνουμε σιωπηλοί και αμέτοχοι, όταν αθώοι άνθρωποι και αγνά νήπια χάνουν την ζωή τους, το πολυτιμότερο και αναφαίρετο δώρο του Θεού, από την πείνα, την δίψα, τις πολεμικές συγκρούσεις, την τρομοκρατία ή ακόμη χειρότερα, από συγκρούσεις που διαδραματίζονται στο όνομα του Θεού!

Όταν γίνεται επίκληση της θρησκείας για μία σύγκρουση, οι φωνές των πιστών θα πρέπει να υψωθούν σε φωνές διαμαρτυρίας, προφυλάσσοντας το ιερό ένδυμα της πίστεως από την μετατροπή του σε μανδύα βίας και αιματοχυσίας.

Αν στρατολογηθεί η πίστη ως αίτιο πολέμου, τότε θα πρέπει στον αντίποδα αυτού να υπάρξει η κοινή και αντίθετη φωνή μας στο όνομα της ειρήνης. Το επιχείρημά μας παραμένει πάντοτε διαχρονικό: "Η πίστη μας μιλά για ειρήνη. Τα ιερά μας κείμενα υμνούν την ειρήνη. Συνεπώς, μόνον αν ο κόσμος ακολουθήσει την οδό της πίστεως, θα υπάρξει πραγματική ειρήνη".

Εδώ θα επιθυμούσα να επισημάνω και κάτι ακόμη. Καθ' όλη την διάρκεια της ιστορίας και μέχρι πρόσφατα, πολλοί άνθρωποι περνούσαν την ζωή τους σε περιοχές όπου μοιράζονταν μία κοινή πίστη. Σήμερα, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση. Εκείνες οι εποχές όπου οι άνθρωποι βίωναν στον τόπο τους μόνον μία πίστη, μία παράδοση, έναν τρόπο ζωής, κοινή ιστορική μνήμη, ήθη, έθιμα και ελπίδα, έχουν παρέλθει. Είμαστε στον κόσμο της διαφορετικότητας. Στην καθημερινότητα, στην εργασία, στην επικοινωνία συναντάμε πρόσωπα, προερχόμενα από πολιτισμούς, των οποίων τα ιδεώδη είναι εντελώς διαφορετικά από τα δικά μας. Αυτό ίσως θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως απειλή ταυτότητας. Μήπως όμως θα μπορούσε να μετατραπεί από εμάς σε θετικό και έντιμο τρόπο επιρροής προς το κοινό και παγκόσμιο καλό; Μήπως θα μπορούσε να είναι η διέξοδος, ώστε δια της πολυπολιτισμικής συναντήσεως να διακηρύξουμε και να μεταδώσουμε τους κοινούς πνευματικούς θησαυρούς των θρησκειών μας, ώστε η αγάπη, η ειρήνη, ο σεβασμός, η ιερότητα του ανθρωπίνου προσώπου και της κτίσεως, να αποτελέσουν το φύραμα που θα "ζυμώσει" έναν νέο κόσμο;

Αγαπητοί μου,

Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής αγωνιά και αγωνίζεται νυχθημερόν για την πρόοδο και την ανύψωση του συνανθρώπου, προασπίζόμενο την αξιοπρέπεια και την μοναδικότητά του. Δεν φείδεται κόπων και μόχθων, ώστε η

ήπειρος, την οποία από κοινού μοιραζόμαστε και με την τύχη της οποίας είμαστε από κοινού συνδεδεμένοι, η ήπειρος του μέλλοντος όπου η συνείδηση της παγκόσμιας κοινότητας θα κριθεί ενώπιον των αθών και πολύπαθων αφρικανικών λαών, να προοδεύσει, να ευημερήσει και κυρίως να καταρτισθεί πνευματικά.

Στο αγώνα μας αυτόν γνωρίζουμε ότι δεν είμαστε μόνοι. Η Λιβύη με τον ικανό ηγέτη της, τον Εξοχώτατο Πρόεδρο κ.Μουαμάρ Καντάφι, από ετών πρωτοστατεί στην επιδίωξη της ευημερίας τόσο του λαού της, όσον και άλλων εμπεριστάτων λαών. Είναι γνωστό σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της υφηλίου ότι τόνοι ανθρωπιστικής βοήθειας ξεκινούν από εδώ, προκειμένου να ικανοποιήσουν υλικά και να ενισχύσουν ηθικά ανθρώπους, οι οποίοι, χωρίς οι ίδιοι να το έχουν επιλέξει ή να ευθύνονται γι' αυτό, υποφέρουν. Να είστε λοιπόν υπερήφανοι γιατί διακονείτε έμπρακτα και ευγενικά, υπό τον ηγέτη σας, το μήνυμα του θεού της Ειρήνης, της Καταλλαγής και της Αγάπης.

Προσευχόμεθα, ο Παντοδύναμος θεός να ενισχύει τις προσπάθειές σας αυτές και να φωτίσει τις καρδιές και τις διάνοιες των λοιπών ηγετών του κόσμου, ώστε να επέλθει "επί γης ειρήνη και εν ανθρώποις ευδοκία".

Παρακαλούμε τον θεϊκό Κυβερνήτη του σύμπαντος να επιφέρει σε όλους τους λαούς και τις φυλές της γης ειρήνη και αδελφοσύνη, ομόνοια και αγάπη, δικαιοσύνη και ισότητα, κατακλείζοντας τις ψυχές με αυτό το αγαθό θρησκευτικό συναίσθημα, που μόνον ωραίους καρπούς μπορεί να δώσει.

"Ειρηνεύετε και ο θεός της αγάπης και της ειρήνης έσται μεθ' υμών" (Β'Κορινθ.13, 11). Σας ευχαριστώ!»

Ακολούθως η ΑΘΜ επισκέφθηκε το Ελληνικό Σχολείο Τριπόλεως, όπου συνάντησε τους διδάσκοντες και τους μαθητές, ωμίλησε για το πολυσχιδέστατο ιεραποστολικό, πνευματικό και ανθρωπιστικό έργο του παλαιφάτου Πατριαρχείου στην Αφρική και προσέφερε πολύτιμο δώρο χαρακτηριστικής αιγυπτιακής τεχνοτροπίας στο εκπαιδευτήριο, καθώς και μικρούς σταυρούς και εικόνες του Αγίου Αποστόλου Μάρκου, ως Πατριαρχική ευλογία, σε όλους.

Κατόπιν μετέβη στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου και το ελληνικό Κοιμητήριο της λιβυκής πρωτεύουσας, όπου ετέλεσε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ των ψυχών των κεκοιμημένων Χριστιανών.

Το μεσημέρι ο Μακ.Πατριάρχης επισκέφθηκε την πόλη Ρεγάτα, όπου ο επιχειρηματίας κ.Δημήτριος Αναστασίου παρέθεσε γεύμα προς τιμήν Του, παρόντων των Εξοχ.κ.Πρέσβευς της Ελλάδος και Εντιμ.κ.Προξένου της Τριπόλεως.

Ακόμη, το βράδυ της ίδιας ημέρας, παρεκάθησε σε επίσημο δείπνο που παρέθεσε ο Εξοχ.κ Πρέσβης της Κύπρου στην Λιβύη στην Πρεσβευτική κατοίκια, παρόντων και των ελληνικών διπλωματικών αρχών, κατά την διάρκεια του οποίου η ΑΘΜ εξέφρασε ολόθυμες ευχαριστίες για την ευγενή φιλοξενία. Ακολούθησε ανταλλαγή αναμνηστικών δώρων.